

Oase-viering 18 juni 2016 in de Immanuelkerk

Voorgangers: Piet Lahaije en Els Bazelmans

Thema: Wie is hij? Wie zijn wij?

Klankschaal.

Openingslied: “De Vreugde voert ons naar dit huis...”

Woord van welkom:

Kinderen worden opgeroepen voor hun kinderwoorddienst en wij zingen dan:
“Wij gaan voor even uit elkaar”

Gebed.

Goede God, zie ons hier bijeen gekomen om te luisteren naar uw woord. Stort uw Geest over ons uit en laat ons uw boodschap verstaan die wij hier vandaag beluisteren in de verhalen van uw mensen, in het bijzonder van Jezus Christus, uw zoon en onze leidsman ten leven. Amen.

Lied: “Wees hier aanwezig”, GvL 647

Gebed om ontferming

God, soms zijn wij zo vol van onszelf,
dat wij alleen oog voor onszelf hebben,
dat wij niet meer de mens naast ons zien.
Wij bidden u, dat er in ons ruimte groeit
om aandacht te hebben voor de ander.

God, soms zijn wij de gevangene van onszelf,
we leven angstig en beklemd,
we zien haast geen licht meer.
Wij bidden u,
dat wij kunnen groeien
naar een leven als nieuwe en bevrijde mensen,
als mensen die zich laten bemoedigen
door uw bevrijdende woorden.

God, soms hebben wij geen hoop meer
voor elkaar, of voor de toekomst.
Soms spreken wij woorden
die verdeeldheid zaaien en pijn veroorzaken.
Wij bidden u,
geef ons nieuwe woorden,
woorden die helen en heil brengen,
en geloof in de toekomst. Amen.

Vredewens.

Als wij inderdaad uitgroeien tot nieuwe en bevrijde mensen die aandacht hebben voor de ander, dan groeit er hier op aarde een nieuwe wereld van vrede voor ons, het rijk van Uw vrede, God. Wensen wij elkaar die vrede toe.

Lied: “Gods vrede voor jou.....sjaloom”

Woorden van Liesbeth den Uyl.
“Iets alles omvattend”

“Ik denk dat wij allemaal deel uitmaken
van een veel groter geheel,
iets alles omvattend waarin wij samenkomen.
Je kunt dat geheel God noemen.
Je kunt het noemen zoals je wilt”.

Acclamatie: “Uw woord is waarheid, Heer”, GvL 270 a

Evangelie: Lucas 9, 18 – 24.

Lied: “Het lied van alle zaad”, GvL 546

Levend Woord

de volledige tekst is te lezen onderaan deze viering

Stilte

Geloofsbelijdenis.

Ik geloof in Een
die naar het woord van Jezus
en van zijn gemeente hier op aarde

die naar het levend woord
der schriften Israëls en der profeten
die naar ons hart verhoopt
de schreeuw der mensen hoort,
het hulpgeroep, het bitter geschrei
van mensen overal op aarde

die hun lijden ziet, hun namen kent,
die is afgedaald om te bevrijden
die verschenen is om ons te dienen,
die mensen stuurt naar mensen in nood

die komen zal in zijn Messias
bron van levenskracht en licht
woord van licht en bevrijding
geest van licht en volharding
Gij alleen zijt waard
genoemd te worden: God
liefde in ons en boven ons uit.
Zo moge het zijn.

Lied: (Taizé) “Laudate omnes gentes”

Voorbeden.

Voor en na zingen wij: “Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar”

Geef ons God, dat wij goede keuzes maken
in alles waarvoor wij dagelijks komen te staan;
dat wij in staat mogen zijn
steeds het lot en welzijn van anderen mee te wegen,
dat wij onszelf kunnen geven,
dat onze keuzes mogen beantwoorden
aan wat in ons leeft,
dat wij trouw kunnen zijn aan onze levensweg.

Zegen, God, de beslissingen die ons moeilijk vallen,
beslissingen die omwille van anderen
tegen onszelf in moeten gaan,
beslissingen die niet te overziene gevolgen hebben.
Zegen, God, de moeilijke weg
die wij soms moeten kiezen
zonder te horen of te zien waarheen hij leidt;
laat ons kiezen naar uw hart.

Behoed ons, God, voor halve beslissingen,
waar wij de durf niet hebben om ons geheel te geven,
waar wij angstig zijn het verkeerd te doen,
waar wij de volle consequenties van onze keuzes
niet willen aanvaarden,
waar wij beslissingen handig uit de weg gaan,
waar wij te weinig geloof hebben
in het goede van het leven.

Geef ons, God, ieders oprechte keuze te eerbiedigen,
respect op te brengen voor ieders eigen weg;
dat wij moeite doen om elkaar te verstaan,
elkaar niet op voorhand te veroordelen of af te wijzen;
dat wij ons aan elkaar durven te toetsen,
en anderen ruimte geven om hun weg te gaan.
Wees ons, God, in onze beslissingen nabij;
maak ons trouw aan ons ware zelf,
om naar uw woord te leven.

- Wij bidden vandaag voor onze dierbare overledenen.....
- Wij bidden ook voor de intenties opgegeven in het boek hier achter in de kerk.....
- En tenslotte vragen wij u om een ogenblik in stilte te bidden voor wat er diep in ons hart leeft....
- En ieder die dat wil, kan nu naar voren komen om een kaarsje aan te steken en een voorbede te doen.

Kinderen komen terug van de kinderwoorddienst en vertellen wat zij gedaan hebben.

Bidden wij samen het **Onze Vader** en geven elkaar daarbij de hand

Onze Vader in de hemel,
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.

Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid.
Amen.

Brood voor onderweg

Gij die weet wat in mensen omgaat
aan hoop en twijfel,
domheid, drift, plezier, onzekerheid

Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat,
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat,

Gij toetst ons hart
en gij zijt groter dan ons hart,
op elk van ons houdt gij uw oog gericht,
en niemand, of hij heeft een naam bij u,
en niemand valt, of hij valt in uw handen,
en niemand leeft, of hij leeft naar u toe.

Maar nooit heeft iemand u gezien.
In dit heelal zijt gij onhoorbaar.
En diep in de aarde klinkt uw stem niet.
En uit de hoogte ook niet.
En niemand die de dood is ingegaan
keerde ooit terug om ons van u te groeten.

Aan u zijn wij gehecht, naar u genoemd.
Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet.
Wij gaan de wereld door met dichte ogen.
Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal, dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een Jodenman.

In hem zou uw genade zijn verschenen,
uw mildheid en uw trouw.
In hem zou, voorgoed, aan het licht gekomen zijn,
hoe gij bestaat:
weerloos en zaveloos, dienaar van mensen.
Hij was zoals wij zouden willen zijn:
een mens van God, een vriend,
een licht, een herder,
één die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven.

Tot zijn gedachtenis
nemen wij daarom dit brood,
en breken het
als teken van verbondenheid met hem en met elkaar
en om goed te weten
wat ons te wachten staat,
als wij onze levensreis vervolgen
hem achterna.

Bij het brood delen, krijgt u het mandje met brood aangereikt. U neemt een stukje brood er uit en geeft dit aan degene van wie u het mandje krijgt. Daarna geeft u het mandje weer door aan uw buurvrouw/man en ontvangt u van haar een stukje brood voor uzelf.

Slotgedachte:

Wat de mensen van hem zeggen.
De dichters zeggen, hij is een dichter.
De profeten zeggen, hij is een profeet.
De revolutionairen zeggen, hij is een van ons.
De heiligen zeggen, hij is een heilige.
De machtigen zeggen, hij is gevaarlijk.
De bezitters zeggen, hij is een communist.
De nietszeggenden zeggen niets.
De burgers voelen zich verontrust.
De geliefden zeggen, hij voelt zoals wij.
De verlorenen zeggen, hij heeft ons gevonden.
De hongerigen zeggen, hij is ons brood.
De blinden zeggen, wij zien alles nieuw.
De stommen zeggen, wij wagen het weer onze mond open te doen.
De doven zeggen, het is de moeite waard naar hem te luisteren.

Zegenwens

Bidden wij samen:
Zegenen wij elkaar,
vooral hen
die onze nabijheid hard nodig hebben.
Moge God de hele wereld
en ons zegenen
in de naam van de Vader,
de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

Slotlied: "Lied van de weg"

Levend woord door Piet Lahaije

Wie is hij? Iedereen vraagt het zich af in de omgeving van Jezus. "Johannes de Doper", roepen sommigen, of "Elia", of "een van de andere profeten". En als wij even terugdenken aan het evangelie van de vorige zondag waar Jezus op bezoek is bij Simon de Farizeeër, horen

wij hoe ook **daar** de gasten zich afvragen: "Wie is deze man dat hij zelfs zonden kan vergeven".

Kennelijk raakt Jezus de mensen door zijn manier van optreden, schudt hij ze wakker, maakt hij sommigen van zijn luisteraars zelfs onrustig. Wie is hij, die met zijn woorden en daden onrust zaait bij de gevestigde orde, bij de hogepriesters, de schriftgeleerden, de Farizeeërs, ja zelfs bij Herodes. Zelfs zijn eigen leerlingen weten niet goed wat zij van Jezus moeten denken. En dus vraagt Jezus ook hen: "Wie denken jullie dat ik ben"? Petrus zegt dan: "De door God gezonden Messias, de gezalfde".

Maar Jezus verbiedt hun dan om dat tegen iemand te zeggen. Want voor de joden wijst de naam Messias of gezalfde, op de Zoon van de Belofte, de nakomeling van David, die zijn volk zal komen bevrijden. Alleen hadden de joden en aanvankelijk dus ook de leerlingen van Jezus het idee dat de Messias, de gezalfde, dan daadwerkelijk het aardse koninkrijk van David zou herstellen en de Romeinen het land uit zou jagen.

Tegenover zijn volgelingen noemt Jezus zich de mensenzoon, als hij zegt: De mensenzoon zal veel moeten lijden en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden worden verworpen en gedood, maar op de derde dag zal hij uit de dood worden opgewekt. En tegen zijn leerlingen zegt hij: Als jullie mijn volgelingen willen zijn, als jullie dus ook mensenzonen, gezalfden willen zijn, dan moeten jullie jezelf verloochenen en dagelijks je kruis opnemen en mij volgen.

En op dat moment zal Jezus terug gedacht hebben aan amper een jaar geleden, toen hij in Nazareth in de synagoge kwam en daar uit de boekrol van Jesaja het volgende voorlas: "De Geest des Heren rust op mij, want hij heeft mij gezalfd. Om aan de armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun gezicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, om een genadejaar van de Heer uit te roepen".

En toen hij weer ging zitten, zei hij tegen de mensen in de synagoge: "Vandaag hebben jullie deze schrifttekst in vervulling horen gaan". Met andere woorden: Dit is het werk waarvoor ik in deze wereld gekomen ben. Kiezen voor de armen en onderdrukten. Echt leven volgens de Thora, volgens de wetten die Mozes op de berg Sinai gekregen heeft van de Heer, van Hem die zich noemt: Ik zal er zijn voor jullie.

Maar dan **niet** leven volgens de letter van die Thora, volgens de letter van die wet, maar volgens de geest van die wet. De wet met als voornaamste gebod: Gij zult de Heer, uw God boven alles beminnen en uw Naaste als uzelf. Kiezen voor de ander, dus ook voor de naaste die arm is en onderdrukt wordt, die gevangen zit, die ziek is. En dus ook soms keuzes maken die omwille van anderen dwars tegen onze eigen voorkeur in gaan, keuzes die niet te overziene gevolgen kunnen hebben, die soms ook tegen de gevestigde orde in kunnen gaan. Want dat bedoelde Jezus, toen hij zei: De mensenzoon zal veel moeten lijden en door de oudsten, de schriftgeleerden, en de hogepriesters vervolgd en gedood worden. Kiezen voor de armen en onderdrukten kon voor Jezus levensgevaarlijk zijn, want dan merkten die schriftgeleerden, en die hogepriesters dat Jezus in feite kritiek had op hun machtspositie, op hun lekker veilig leventje, dat Jezus vond dat zij te veel naar de letter van de wet leefden en niet naar de geest en dat zij zich moesten bekommeren om de gewone mensen, maar **daar** hadden zij geen zin in.

En als wij dus die tweede vraag, "Wie zijn wij", willen beantwoorden, moeten wij inderdaad ook een keuze maken. Kiezen wij voor onszelf of willen ook wij mensenzonen, gezalfden,

dochters en zonen van de belofte zijn? Kiezen wij ervoor om ons nergens druk over te maken en alleen naar ons zelf te kijken? Zo van, als ik het maar goed heb, dan kan de rest me gestolen worden. Of kiezen wij ervoor om ieder op onze eigen plaats, ons naar vermogen te bekommeren om de mensen om ons heen, ons zorgen te maken over onze kinderen, onze familie en onze vrienden, maar ook over de mensen die wij niet kennen, want ook dat zijn onze naasten. Als wij zien dat onze burenen verdriet hebben, doen wij er dan wat aan? Als wij horen dat onze medemensen uitgescholden worden om hun uiterlijk, om wat ze doen, om wat ze zijn, doen wij er dan ook wat aan? Als wij het zelf goed hebben en wij zien of horen dat anderen het minder goed hebben, zoals bij voorbeeld de vluchtelingen, doen wij er dan ook wat aan? Als er bij ons in de straat asielzoekers een huis krijgen, ontvangen wij ze dan ook gastvrij en gaan wij er op dezelfde manier mee om, als met onze gewone burenen? Als wij zo leven, dan scheppen wij inderdaad een Oase voor onze medemensen, een rustplaats waar het goed wonen is. Dan werken wij er inderdaad aan mee, dat het genadejaar van de Heer begint.